

Az elmúlt hetekben, hónapokban közkedvelt téma a városban, és azon túl, a gimnázium ügye, sorsa. A téma központi eleme most is – na, mi lehetne más? – Puskin is megmondta, hogy **minden az Anyegin múlik**, tehát a pénz.

Ha pedig pénz, az mindenkit érint és érdekel, minket is, miért lógnánk ki a sorból. Főként, hogy a mi pénzünket akarja, az enyémet is. Különben lemond, vagy bezár, vádol, vagy elítél.

Mert miről is van szó? **Van egy magántulajdon, ami egy nem profitorientált szervezeté,** amit kiadnak bérbe jó pénzért, aztán ha romlik az állaga, megbüntetik, mint annak a városnak a lakóját, ahol az ingatlan van. Logikus, nem?

Az én pénzemből (is) kellene felújítani

Állítólag, mert bűnös vagyok. Sok-sok évig az ingatlant olyan rendszer használta, amely nem fizetett bért, és nem kért erre áldást sem. Tehát bűnhődnöm kell. **Kellett nekem ideszületni.**

Végül is nem annyira sötét a kép – megvéd(ene) a választottak hada ott fent, ők sem érznek bűnösnek engem. Legalább ennyit. Igaz, ezt nem merik nagydobra verni – pedig még a törvény is az én pénzemet védi.

Kecske, káposzta, ismerjük a nagy varázslatot.

Miért nem adják koncesszióba az ingatlant a városnak? Tulajdonos is marad, feltételek is

lehetnek, hosszabb táv és kiszámíthatóság. Nem mintha ez lenne a legjobb megoldás, de így legalább törvényes lenne, nem fogna a hányinger, és nem kellene vádolnom a városvezetést hűtlen kezeléssel.

Én is a más pénzéből tudnék igazán jól élni. Mint az egyszeri pap, aki a szószékről kihirdeti a jó és a rossz hírt: a jó, hogy megvan a pénz az új templomra, a rossz, hogy **a ti zsebetekben.**

Szégyellheti is magát, mit mondjak, a többi igazgató. Bolondok azok az emberek? Hogy képesek voltak pályáztatni, kalapozni – miért nem volt jó nekik az én pénzem? Sokszor jut eszembe egy mondás: akkor vegyél majmot, ha a banánt minden nap meg tudod venni neki a saját pénzedből. Mert a másénak a felhasználása már egy másik történet. Hát még, ha **zsarolással van fűszerezve.**

Mielőtt túl költőivé válnék, hadd csodálkozzak egy sort azon is, ahogy sokan összekötik az ingatlanban folyó közérdekű munkát a tulajdonos személyével, de akár az ingatlannal is.

Mi is odajártunk a gyerekeink is oda fognak! Akkor újítsuk fel közösen a Jungle-t is? Vagy G. Café-t, az úgyis jobban szeretem.